

رئیس هیات مدیره انجمن حمایت از حقوق کودکان در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی»، از فشار بر NGO‌ها می‌گوید؛

مسیر پرسنگلاخ نهادهای مدنی حقوق کودک در ایران

سعیده علیپور

هفته آخر مهرماه، دفتر «جمعیت دفاع از حقوق کودکان کار و خیابان» در منطقه نعمت‌آباد تهران به‌طور رسمی پلمب شد.این خبر، بار دیگر نشان داد که فعالیت در حوزه حقوق کودک در ایران چقدر دشوار و پر چالش است. چند سال پیش، جمعیت امام علی که مدت‌ها فعالیت گسترده‌ای در همین حوزه داشت،منحل شد.وصدها کودک زیر پوشش آن سرگردان ماندند؛این بارهم جمعیت دیگری با محدودیت‌ها و فشارهای قانونی روبه‌رو شده‌و فعالیت‌هایش متوقف شده‌است.

طاهره پژوهش، فعال باسابقه حوزه کودکان و رئیس هیات مدیره انجمن حمایت از حقوق کودکان در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی»، تأکید می‌کند که این محدودیت‌ها فقط مختص یک مجموعه نیست و تقریباً همه انجمن‌ها و NGOهای فعال در حوزه کودکان با مشکل تمدید مجوز، محدودیت قانونی و فشارهای مالی روبه‌رو هستند. نتیجه این فشارها کاهش انگیزه داوطلبان و توقف برنامه‌های آموزشی و حمایتی است که می‌تواند زندگی کودکان و آینده اجتماعی جامعه را بهبود ببخشد.

این وضعیت تنها بخشی از مشکلات گسترده نهادهای مدنی است، اما به‌وضوح نشان می‌دهد که ادامه فعالیت در این فضا نیازمند از خودگذشتگی و ایستادگی در برابر محدودیت‌های متعدد است، موضوعی که روز به روز این مجموعه‌ها را تحریف‌تر از گذشته می‌کند. طاهره پژوهش تأکید دارد که اگر فضای باز و حمایت واقعی برای نهادهای مدنی فراهم نشود، نه تنها حقوق کودکان قربانی می‌شود، بلکه امکان خلاقیت و نوآوری در حوزه اجتماعی نیز از بین می‌رود.

در ادامه منت کامل گفت‌وگو با این فعال مدنی را می‌خوانید:

■ ■ ■

فشارهای اخیر روی نهادهای مدنی، چه تاثیری بر کار اجتماعی و داوطلبانه در حوزه کودکان کار دارد؟
هزینه‌ی کار اجتماعی در ایران به‌طرز عجیبی بالا رفته است، وقتی یک مجموعه مدنی با فعال داوطلب مورد تهدید یا فشار قرار می‌گیرد، طبیعی است که دیگر نیروها یا کسانی که تازه می‌خواستند وارد فضا شوند، دلشودن و دور کار برای بچه‌ها نشوند. این موضوع، تأثیرگذاری کار اجتماعی بر جامعه را کاهش می‌دهد.

ما فکر می‌کنیم کسانی که سال‌ها داوطلبانه برای بهبود وضعیت کودکان کار تلاش می‌کنند، باید در جامعه مورد تشویق و تقدیر قرار بگیرند. مسئولان باید از کمکی که این فعالان انجام می‌دهند قدر دانی کنند، به ویژه اینکه بخشی از وظایف دولت طبق پیمان نامه‌ی حقوق کودک بر عهده‌ی آن‌هاست، یعنی تأمین و احقاق حقوق کودکان. به ویژه در بخش آموزش؛ کاری که «جمعیت دفاع از حقوق کودکان کار و خیابان» انجام می‌داد، آموزش کودکان بازمانده از تحصیل، جای تقدیر و تشکر دارد. نه دستگیری و تهدید.

می‌توان گفت ماجرای پلمب «جمعیت دفاع از حقوق کودکان کار و خیابان» یک مورد است یا نشان دهنده فشار گسترده بر همه نهادهای مدنی فعال در این حوزه‌است؟
این فشار حافظ روی یک جمعیت خاص نیست؛ الان تقریباً همه‌ی

کسانی که کشور را اداره می‌کنند، موظف هستند با تکا به قانون اساسی، حقوق مردم را در نظر بگیرند و قوانین متناسب با نیازهای مردم تدوین و اجرا شود و امکان آموزش و آگاهی را برای همگان فراهم کنند. وقتی فضای آموزشی و مدنی محدود شود، این فرآیند مختل می‌شود و کودکان از حقوق خود محروم می‌مانند

انجمن‌هایی که دارند کار می‌کنند، به شکل عجیبی در رابطه با مجوز و تمدید آن مشکل دارند. فضای بی‌اعتمادی ایجاد شده به جای حمایت از نهادهای مدنی، مدام از آن‌ها گزارش، توضیح و مجوز خواسته می‌شود. این روند روح فعالیت داوطلبی و مشارکت اجتماعی را تحت تأثیر قرار داده و انگیزه نیروها را کاهش می‌دهد.

ما جرای پیش آمده برای این جمعیت صرفاً یک مورد نیست؛ در واقع یک فشار همه‌جانبه روی همه‌ی نهادهای مدنی، به‌ویژه آن‌هایی که در حوزه‌ی کودکان کار فعالیت می‌کنند، وجود دارد. ما خودمان به عنوان انجمن حمایت از حقوق کودکان، از ابتدای تأیستان قرار بود انتخابات برگزار کنیم، چون دو تا از اعضای هیأت مدیره مان بیمار بودند و نمی‌توانستند مسئولیت‌هایشان را انجام دهند، اما مجوز نمی‌دهند و وقتی مجوز نمی‌دهند، در چنین شرایطی اساساً یک نهاد مدنی نمی‌تواند برود برای ثبت شرکت‌ها، حساب بانکی باز کند، یا دراخت حقوق داشته باشد. در واقع، شما یک سازمان غیردولتی دارید که ۲۰ نفر را برای ارتقا و بهبود شرایط کودکان کار استخدام کرده‌و حقوق آن‌ها از کمک‌های مردمی تأمین می‌شود، بعد باید با فشارهایی مواجه شود که عملاً کار را سخت می‌کند. **این فشارها چه تبعاتی برآیند فعالیت نهادهای مدنی دارد؟**
واقعیت این است که این شرایط سبب شده تا نهادهای مدنی همیشه احساس کنند گویی از یک طغیان آویزان هستند؛ باید تلاش کنند تا خافه نشوند، در غیر این صورت خیلی سخت می‌توانند ادامه دهند. فقط شاید یک نسل بتواند چنین فشارهایی را تحمل کند. اگر همین روند ادامه پیدا کند، نهادهای مدنی به جای تلاش برای برنامه‌ریزی‌های دراز مدت برای بهبود شرایط مردم، باید برای بقای خودشان با چنگ و دندان تلاش کنند و واقعاً اگر خود مردم و خود بچه‌ها نباشند، انگیزه‌ای که افراد برای بهبود شرایط کودکان کار دارند، به شدت کاهش پیدا می‌کند و کار بسیار دشوار می‌شود.

هزینه‌ی کار اجتماعی در ایران به‌طرز عجیبی بالا رفته است. وقتی یک مجموعه مدنی با فعال داوطلب مورد تهدید یا فشار قرار می‌گیرد، طبیعی است که دیگر نیروها یا کسانی که تازه می‌خواستند وارد این فضا شوند، دلشردشوند و وارد کار برای بچه‌ها نشوند. این موضوع، تأثیرگذاری کار اجتماعی بر جامعه را کاهش می‌دهد

با توجه به فشارهای موجود و تجربه جمعیت دفاع از حقوق کودکان خیابان چه پیش‌بینی برای ادامه کار سایر نهادهای مدنی دارید؟

همان موردی که برای جمعیت دفاع از حقوق کودکان خیابان پیش آمد، شنیدم؛ در حدی که این فشارها نه یک مورد است و نه محدود به یک نهاد خاص. ما تا حد زیادی پیگیری کردیم و دیدیم که این روند بخشی از یک سیاست کلی است. سیاستی که می‌خواهد فعالیت مستقل نهادهای مدنی را محدود کند و انگیزه‌های اجتماعی برای کمک به کودکان را به حداقل برساند.

همیشه این احتمال وجود دارد که فردا چنین اتفاقی برای مجموعه‌های دیگر هم بیفتد. ما همه‌مان با حساب و کتاب کار می‌کنیم و تمام تلاش مان این است که در چارچوب قوانین کشور فعالیت کنیم، اما باز هم سنگ جلوی پایمان می‌اندازند.

این محدودیت‌های فراوان چقدر باعث شده شما و سایر فعالان این حوزه از آن فضای که برای کمک به کودکان ترسیم کرده‌اید دور بمانید؟

کار مدنی در هر جامعه‌ای نیاز به آزادی، امنیت و فضای باز دارد و تاب‌روهای داوطلب بتوانند تجربه‌های جدید ایجاد کنند و زمینه‌ی

توسعه ایرانی

این محدودیت‌ها و بسته شدن NGOها، مسیر وضعیت کودکان را در جهت منفی هدایت می‌کند. ما کنسورن در مدارس هم به آموزش معلمان و مدیران نیاز داریم تا شیوه درست بر خود کودکان را بیاموزند، اما وقتی نهادهای مدنی محدود شوند، فضایی که بتواند این آموزش‌ها و تجربه‌ها را منتقل کند، از بین می‌رود.

بحث مهم دیگر، سطح مطالبه‌گری مردم است. وقتی مردم از حقوق کودکان آگاه نباشند، نمی‌توانند از آموزش و پرورش یا سایر نهادهای مربوطه مطالبه کنند. سطح آگاهی پایین می‌آید به تبع آن، مطالبه‌گری عمومی کاهش می‌یابد؛ یعنی مردم حتی نمی‌دانند چه حقوقی دارند و چه انتظاری می‌توانند از حاکمیت داشته باشند.

کسانی که کشور را اداره می‌کنند، موظف هستند با تکا به قانون اساسی، حقوق مردم را در نظر بگیرند و قوانین متناسب با نیازهای مردم تدوین و اجرا شود و امکان آموزش و آگاهی را برای همگان فراهم کنند. وقتی فضای آموزشی و مدنی محدود شود، این فرآیند مختل می‌شود و مردم، بلکه به‌طور کلی جامعه و حاکمیت ملطمه می‌خورد.

اگر بخواهید در یک جمله به سیاست‌گذاران بگویید چه خطایی در سیاست‌های اجتماعی‌شان کرده‌اند، آن جمله چیست؟

وقتی سازمان‌های غیردولتی مثل جمعیت امام علی منحل می‌شوند، تعداد زیادی کودک که تحت پوشش آن‌ها بودند سرگردان می‌شوند. این موضوع در حوزه آسیب‌های اجتماعی تبعات جدی دارد؛ نه فقط برای مردم، بلکه به‌طور کلی جامعه و حاکمیت ملطمه می‌خورد.

به جای اینکه هزینه‌های آموزش و فراهم کردن زمینه‌های رشد و مشارکت اجتماعی صرف شود، دولت مجبور می‌شود هزینه‌ها را برای زندان‌هایگذار؛ ۱۷ هزار نفر را به زندان فشافویه ببر، برای آن‌ها غذا و بهداشت فراهم کند و هزینه‌های دیگری را متحمل شود.

درخواست این است که اگر کار درست سرمایه‌گذاری انجام شود، این هزینه‌ها روی آموزش گذاشته شود؛ آموزش می‌تواند شرایط جامعه را متحول کند. تاریخ نشان داده که به‌رغم همه آذیت و آزارها، مطالبات مردم رشد می‌کند؛ از دوراهی که تأسیس مدرسه دخترانه جرم محسوب می‌شد و مدرسه‌ها آتش زده می‌شدند، به وضعیتی رسیدیم که امروز دیگر غیرقابل تصور است گفته شود کودکان یا دختران حق تحصیل ندارند.

قوانین و شرایط ناگزیر مسیر رشد و بهبود را طی خواهند کرد. ما از همه می‌خواهیم کمک کنند تا بستری فراهم شود برای رشد، آزادی و مشارکت اجتماعی، که در نهایت شرایط را برای همه بهتر می‌کند. هر جامعه‌ای که بتواند برای کودکان هزینه و بودجه بیشتری صرف کند، در آینده لازم نیست هزینه‌های مربوط به زندان و آسیب‌های اجتماعی را پرداخت کند.

پلمب «جمعیت دفاع از حقوق کودکان کار و خیابان» صرفاً یک مورد نیست؛ در واقع یک فشار همه‌جانبه روی همه‌ی نهادهای مدنی، به‌ویژه آن‌هایی که در حوزه‌ی کودکان کار فعالیت می‌کنند، وجود دارد. ما تا حد زیادی پیگیری کردیم و دیدیم که این روند بخشی از یک سیاست کلی است؛ سیاستی که می‌خواهد فعالیت مستقل نهادهای مدنی را محدود کند و انگیزه‌های اجتماعی برای کمک به کودکان را به حداقل برساند

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

شناسه آگهی: ۲۰۳۱۶۸۹

برابر آرا صادره هیئت‌های اول و دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی نجف آباد تصرفات مالکانه و بلا معارض متقاضیان محرز گردیده است لذا مشخصات متقاضیان و املاک مورد تقاضا به شرح زیر به منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراضات متقاضی ملکت خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدینیه است در صورت تقاضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۳۹۷/۰۷/۱۹ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۸/۱۹

مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک نجف آباد

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

شناسه آگهی: ۲۰۳۱۹۷۶

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۳۹۷/۰۳/۲۶-۱۳۹۷/۰۳/۲۶-۱۴۰۲/۰۶/۰۸ هیات سوم متقاضی خانم ملیحه عشوریان جوزدانی به شناسنامه شماره ۲۱۴۵۸ کدملی ۱۲۸۰۸۲۰۱۲۵ صادره فرزند محمد مبین بر صدور سند مالکیت نسبت به ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۱۸۱/۸ متر مربع از پلاک شماره ۱۱۹۰۰ واقع در بخش ۱۵ اداره ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان مورد درخواست به موجب سند ۱۲۵۵۴۳ مورخ ۶۹/۸/۲۲ دفتر ۱۷ اصفهان به متقاضی انتقال قطعی ۱۱۹۷۱۷/۱۳ مورخ ۱۳۹۷/۱۲/۱۳ متاع نیز تابع ثبت میباشد و بموجب پاسخ استعلام شماره ۱۳۹۷/۱۲/۱۳ مورخ ۱۳۹۷/۱۲/۱۳ متاع نیز تابع عین گردیده است، لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدینیه است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۸/۰۴ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۸/۱۹

مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک نجف آباد

خلاقیّت برای بهبود شرایط اجتماعی فراهم شود. وقتی فضای باز و آزادی وجود نداشته باشد، نمی‌توانیم کار خود را به شیوه‌ای که دوست داریم انجام دهیم. گرفته می‌شود. مثلاً در زمان آقای خاتمی ما سالانه هفت هزار کار گاه حقوق کودک بر گزاری می کردیم و ۹۰ نفر را با هوایپمابهیم می‌فرستادیم؛ از صبح ساعت ۵ تا پایان روز کار می کردند. در آن زمان سازمان های خارجی برای هر نفر مجبور بودند هزار دلار هزینه کنند، اما ما صدها نفر را داوطلبانه فرستادیم تا اولین مدرسه‌ها و اردوها را برای بچهها راه اندازی کنند و در زمان زلزله به کمک آن‌ها باشند. در آن زمان حداقل فضا باز بود؛ کسی که کار می کرد، حتی اگر مورد تشویق قرار نمی گرفت، لااقل آذیت نمی‌شد. اما وقتی هزینه‌ی کار اینقدر بالا می‌رود و فشارهای زیادی می‌شود، عملاً هیچ جایی برای نفس کشیدن نهادهایی نمی‌ماند. این در حالی است که تا حد امکان باید بستری فراهم شود تا سازمان‌های مدنی بتوانند کارشان را انجام دهند و خلاقیّت‌شان از بین نرود.

فعالیت شما و سایر نهادهای مدنی در حوزه‌ی کودکان کار چه ارتباطی با بهبود وضعیت کل جامعه دارد؟

تمام این تلاش‌های را برای بهبود شرایط و به نفع کل کشور است. اگر کسی واقعاً می‌خواهد امنیت در این مملکت برقرار شود و زندگی مردم بهبود پیدا کند، باید اول زمینه آموزش حقوق کودک فراهم شود؛ یعنی همه‌ی مردم آموزش ببینند و بلدانند حقوق‌شان چیست و کودکان‌شان چه حقوقی دارد و نباید دیگر حقوق کودکان را نادیده بگیرند. اگر معلم یا مدیر با حقوق کودک آشنا باشد، می‌داند که تحقیر، توهین یا کتک زدن بچه‌ها جرم است و اولیای می‌توانند پیگیری حقوقی انجام دهند، پس کمتر از آن تخطی می‌کنند.

متأسفانه، در باره این مسائل خیلی کم گفته می‌شود و تلاش می‌شود با مخفی نگه داشتن اطلاعات، از زیر بار پاسخگویی شانه خالی کنند. در نتیجه، مردم آگاهی لازم در باره‌ی جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کنند را ندارند. اینکه نمی‌دانند چه چیزی جرم است و چه چیزی حق آن‌هاست، در نتیجه نمی‌توانند مطالبه‌ی یاشکایت کنند.

این آموزش‌ها و حقوق فقط برای کودکان کار نیست؛ برای همه‌ی کودکان جامعه است؛ چه کودک یک کارگر، چه سیاهی، چه بازاری، چه معلم و... حقوق کودک می‌تواند از هر کودکی در برابر تهدیدهایی که در جامعه وجود دارد دفاع کند. متأسفانه، این اجازه داده نمی‌شود و مفاد پیمان نامه حقوق کودک باید در مدارس، در کتاب‌های درسی و در همه‌ی مکان‌های آموزشی به‌طور گسترده آموزش داده شود.

با توجه به تجربه طولانی شما در دوره‌های مختلف تا امروز، روند فعالیت NGOها را در حوزه حقوق کودک چگونه می‌بینید؟ تعداد نهادهای فعال بیشتر شده یا کمتر؟

اگر به تاریخچه این موضوع نگاه کنیم، سه دهه قبل عملاً NGOهای فعال در حوزه کودکان کار نداشتیم. در آن زمان یک سری کودک کار در خیابان‌ها حضور داشتند و یونسف آمد و گفت چرا این کودکان باید در خیابان باشند و با فشاری که از طریق آن‌ها آمد، مسئله کودک کار وارد حوزه‌ی بهزستی

و نیازمند رسیدگی شد. به همین دلیل انجمن ما در سال ۱۳۷۲ به عنوان اولین نهاده‌ی که به حقوق کودکان کار می‌پرداخت تأسیس شد. بعد از شورای کتاب کودک که سابقهای ۴۰-۳۰ ساله داشت - با گذشت زمان و با توجه به فعالیت‌ها، تعداد انجمن‌ها افزایش یافت و در بسیاری از شهرستان‌ها NGOهایی شکل گرفتند که در این حوزه فعالیت می‌کنند؛ یعنی در زمینه توسعه

به همین دلیل انجمن ما در سال ۱۳۷۲ به عنوان اولین نهاده‌ی که به حقوق کودکان کار می‌پرداخت تأسیس شد. بعد از شورای کتاب کودک که سابقهای ۴۰-۳۰ ساله داشت - با گذشت زمان و با توجه به فعالیت‌ها، تعداد انجمن‌ها افزایش یافت و در بسیاری از شهرستان‌ها NGOهایی شکل گرفتند که در این حوزه فعالیت می‌کنند؛ یعنی در زمینه توسعه

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان اصفهان
اداره ثبت اسناد و املاک اداره ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی
شناسه آگهی: ۲۰۱۹۸۷۷
برابر رای شماره ۱۲۹۷/۰۳/۲۶-۱۴۰۲/۰۶/۰۸ مورخ ۱۴۰۲/۰۶/۰۸ هیات سوم متقاضی خانم ملیحه عشوریان جوزدانی به شناسنامه شماره ۴۱۲۵۸ کدملی ۱۲۸۰۸۲۰۱۲۵ صادره فرزند محمد مبین بر صدور سند مالکیت نسبت به ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۱۸۱/۸ متر مربع از پلاک شماره ۱۱۹۰۰ واقع در بخش ۱۵ اداره ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان مورد درخواست به موجب سند ۱۲۵۵۴۳ مورخ ۶۹/۸/۲۲ دفتر ۱۷ اصفهان به متقاضی انتقال قطعی ۱۱۹۷۱۷/۱۳ مورخ ۱۳۹۷/۱۲/۱۳ مورخ ۱۳۹۷/۱۲/۱۳ متاع نیز تابع عین گردیده است، لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراضات متقاضی ملکت خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدینیه است در صورت تقاضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۳۹۷/۰۷/۱۹ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۸/۰۴

مرصیه یعقوبی— قائم مقام رئیس واحد ثبتی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

شناسه آگهی: ۲۰۱۸۲۲۴

برابر رای ۲۰۲۸۴۱-۱۴۰۴۶-۳۰۹۰۳۰۹۰۳۰۹۰۳۰۹ مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۲۹ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی آبیک ، کلاسه ۱۰۳۳-۰۱۰۳۱۱۴۴۰۹۰۳۰۹۰۳۱۱۴۴ تصرفات مالکانه و با معارض متقاضی آقای وحید حاج حسن فرزند ابوالقاسم به شماره شناسنامه ۲۳۵۰۲ و کد ملی ۰۰۶۲۳۲۰۰۱۱۲ صادره از تهران در ششدانگ یک قطعه باغ محصور به مساحت ۵۵۲ متر مربع از پلاک شماره ۷ اصلی واقع در بخش ۱۶ قزوین حوزه ثبت ملک آبیک میباشد احراز مالکیت متقاضی نسبت به ملک مورد تقاضا و انتقال ملک از مالک رسمی به متقاضی داشته و تصرفات متقاضی نسبت به مورد تقاضا احراز گردیده لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می گردد در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی و نیز املاک واقع در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند و معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض ، مبادرت به تقدیم دادخواست در مراجع قضایی نموده و گواهی آنرا را به اداره ثبت تحویل دهد و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی اصل نگردد می معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل را به اداره ثبت ارائه نکند. اداره ثبت محل مبادرت به صدور سند مالکیت می نماید و صدور سند مالکیت مانع مراجعه متضرر به دادگاه نمی باشد.

تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۴/۰۷/۱۹

تاریخ انتشار دوم: ۱۴۰۴/۰۸/۰۴

رئیس اداره اداره ثبت اسناد و املاک آبیک